

A dense, black and white mosaic map of a city grid. The map is composed of numerous small, irregular shapes, each containing a grid pattern, representing buildings or street blocks. A prominent, thick red line winds through the map, likely representing a major road or boundary. Scattered throughout the map are several small, colored dots in orange, green, and white, which may represent specific points of interest or data points. The overall appearance is that of a highly detailed, textured map.

SOUL MAPPING

Mounira Al Solh

Op het canvas *Passion Teapots and the Birth of Al Hamza, On Fire* (2019) van Mounira Al Solh (°1978, Beiroet, Libanon) zien we een gebogen vrouw, met een theepot aan haar hoofd. Het werk werd eerder getoond in de tentoonstelling *Risquons-Tout* in WIELS in Brussel in 2020. Zoals vaak het geval is bij Mounira Al Solh, kan het tafereel gelezen worden als een lappendeken van geschiedenissen en getuigenissen die ze doorheen de jaren verzamelde. Zo verwerkt ze in dit schilderij verhalen over verzet en vrouwelijke auteurs alsook referenties naar de Arabische taal. Zo verwijst 'Al Hamza' in de titel van het werk naar een letter uit het Arabisch alfabet die teruggevonden kan worden op de borst van de vrouw.

Het schilderij *She Woke up the Radio* (2022) is een portret van de Marokkaanse feministische schrijfster Fatema Mernissi. Met *L'amour dans les pays musulmans* en *Beyond the Veil: Male-Female Dynamics in a Muslim Society* schreef ze invloedrijke boeken over gender en seksualiteit in moslimlanden. De titel van het werk alludeert ook op de ervaring van Al Solh toen ze als kind tijdens de Libanese Burgeroorlog wakker werd met de opzweepende muziek en teksten van Fairuz op de radio. De liederen van deze Libanese zangeres gingen vaak over een vrij en feestelijk Beiroet dat niet meer bestond en ook ver weg leek, vanwege de oorlog die toen woedde. Zelf zegt ze hierover: "The saddest moment is when your city is bombed and someone plays Fairuz in the background."

Mounira Al Solh woont en werkt in Zutphen en Beiroet. In 2024 zal ze Libanon vertegenwoordigen op de Biënnale van Venetië. Binnenkort heeft ze solotentoonstellingen in de ABN AMRO Kunstruimte en in het H'ART Museum in Amsterdam als laureate van de ABN AMRO Kunstprijs, en in het National Museum Cardiff in het kader van Artes Mundi 10. Voordien had ze soloshows in het Art Institute of Chicago, BALTIC Centre for Contemporary Art in Gateshead, Felix Nussbaum Haus in Osnabrück, KW Institute for Contemporary Art in Berlijn, en vele andere. Ze nam ook deel aan de Biënnale van São Paulo (2023), Sharjah Biënnale (2023), Biënnale van Venetië (2015) en Documenta 14 (2017).

Strauss Bourque-LaFrance

Strauss Bourque-LaFrance (°1983, Maine, Verenigde Staten) benadert schilderkunst als een fysiek collageproces. Hij vertrekt van stukken canvas of delen van vorige werken, die hij verknipt, schikt, beschildert en samenvoegt tot een nieuw schilderij. Vormen in felle, verzadigde kleuren worden gekleefd op meer gesturaal aangebrachte kleurpartijen en markeringen in grafiet. Zijn werk is een onderzoek naar het visuele en materiële potentieel van een collage. De verschillende vormen worden als tekens of symbolen in een levendige compositie samengebracht, waarbij uiteenlopende associaties - van feministische handwerkpraktijken en cartoons tot hybride landschappen - worden opgeroepen. Bourque-LaFrance combineert zowel referenties als technieken uit het canon van de schilderkunst tot een beeld dat vertrouwd aanvoelt en toch moeilijk te definiëren is. Zijn werk is een directe reactie op het steeds veranderende innerlijke leven van de mens en het verlangen om deze onzichtbaarheden in fysieke vormen te vertalen. Hij merkt op "...here, abstraction

is the result of our inability to truly understand and translate our interiority, not just a series of art historical tropes.”

Strauss Bourque-LaFrance woont en werkt in Los Angeles en New York. Hij had solotentoonstellingen bij T293 in Rome en Rachel Uffner Gallery in New York. Zijn werk maakte deel uit van duo- en groepstentoonstellingen op plekken als SculptureCenter in New York, The Contemporary Austin, Sea View in Los Angeles, Exo Exo in Parijs, ICA Philadelphia, The Kitchen in New York, Derosia in New York, Harkawik in Los Angeles en Galerie Tobias Naehring in Leipzig.

Miriam Cahn

In het oeuvre van Miriam Cahn (°1949, Basel, Zwitserland) dat schilderijen, tekeningen, fotografie en performance omvat, staat het lichaam centraal. Vanuit een feministisch perspectief creëert Cahn beelden die gekenmerkt worden door een emotionele intensiteit en gewelddadige expressiviteit, die een dwingende impact hebben op de kijker. Haar figuren zijn schimachtige personages die opdoemen uit een donkere, atmosferische achtergrond. In plaats van de harde, mannelijke lijn hanteert Cahn wazige contouren, die het klassieke onderscheid tussen voor-en achtergrond doorbreken. Met een grote gevoeligheid brengt ze kleur aan om bepaalde elementen te benadrukken, vaak ogen, lippen en genitaliën. Deze motieven, die refereren naar intimiteit, kwetsbaarheid en vruchtbaarheid zijn vaak het voorwerp van geweld, maar kunnen evenzeer dat van verlangen en verbinding zijn. Cahn streeft niet naar schoonheid of aantrekkelijkheid maar wil met haar radicale beelden patriarchale systemen, machtsmisbruik en onderdrukking aankaarten. Daarbij gebruikt ze het lichaam als instrument om de gelijkheid tussen man en vrouw op een dierlijk, instinctief niveau te benaderen.

Miriam Cahn woont en werkt in Stampa. Ze representeerde Zwitserland op de Biënnale van Venetië in 1984 en een grote installatie met haar werk maakte deel uit van de centrale tentoonstelling tijdens de Biënnale van Venetië in 2022. Daarnaast had ze solotentoonstellingen in Palais de Tokyo in Parijs, Fondazione ICA Milano, The Power Plant in Toronto, Haus der Kunst in München, Sifang Art Museum in Nanjing, Kunstmuseum Bern, Museo Reina Sofia in Madrid, Kunsthalle Basel en Kunsthaus Zürich. Haar werk bevindt zich in de collecties van Tate Modern in Londen, MoMA in New York, Pinault Collection in Parijs, Kunstmuseum Basel, en vele andere.

Raoul De Keyser

Sketch (La Mancha) (2006) en *Rests* (2007) stammen uit dezelfde late periode in het oeuvre van Raoul De Keyser (1930 – 2012, Deinze, België), waarbij de motieven abstracter worden en het vaak moeilijker is te achterhalen waarop ze gebaseerd zijn. Vanaf 2003 begint De Keyser te experimenteren met restanten van een serie afdrukken van een lino-snede uit de jaren negentig. Op deze manier dienen de sporen van een druktechniek als blauwdruk voor nieuw werk. De terugkoppeling naar ouder werk is typisch voor zijn werk uit die periode: “In een onuitputtelijk *trial and error* proces worden picturale oplossingen uit vroegere werken opgerakeld en gekoppeld aan vraagstukken, die eerder in een andere reeks werden onderzocht. In geen enkel opzicht lijkt De Keyser artistieke genealogie bijgevolg op een lineair vooruitgangproces. Elke teleologische

interpretatie faalt. Nieuwe werken werpen een nieuw licht op de oudere terwijl elk stadium uit zijn oeuvre zijn eigen identiteit en validiteit behoudt in plaats van ondergeschikt te geraken aan de onvermijdelijk daaropvolgende fase. De Keyzers schilderkunst heeft geen doel, ze bestaat bij gratie van de omweg.” (Steven Jacobs, *Retour*, Ludion, 2007)

Raoul De Keyser had verschillende museale solotentoonstellingen in Pinakothek der Moderne in München, S.M.A.K. in Gent, The Renaissance Society in Chicago, Kunsthalle Bern, BOZAR in Brussel, Portikus in Frankfurt, Douglas Hyde Gallery in Dublin, FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand, M WOODS in Peking, Whitechapel Gallery in Londen, De Pont in Tilburg, en andere.

Marlene Dumas

Marlene Dumas (°1953, Kaapstad, Zuid-Afrika) schilderde voor deze tentoonstelling een bijzonder portret van de kunstenaar Jack Whitten, die sinds 2008 door Zeno X Gallery werd vertegenwoordigd maar die in 2018 overleed. Whittens monumentale werk *Soul Map* (2015) is het centrale werk waarrond de tentoonstelling *Soul Mapping* werd opgebouwd. Het portret is gebaseerd op een foto van de kunstenaar in zijn atelier in de jaren zeventig, en getuigt van het respect dat Marlene Dumas heeft voor het bijzondere oeuvre van de kunstenaar.

Bermuda Triangle (2000) maakt deel uit van de reeks *Strippinggirls*. Voor deze reeks schilderijen en foto's doken Marlene Dumas en Anton Corbijn samen in het Amsterdamse nachtleven en maakten ze ieder portretten van strippers. De tentoonstelling was niet veel later te zien in het S.M.A.K. in Gent en in het Theater Instituut in Amsterdam. “Anton en ik staan beide bekend om het strippen van mensen. We maken allebei portretten. Als dit waar is, dan gaat het niet zozeer om het onthullen van rollen (...). Het is de blootlegging van een melancholisch sexappeal, waar achternamen verdwijnen en voornamen fictief zijn.”

Marlene Dumas woont en werkt in Amsterdam. Ze had in het verleden solotentoonstellingen in Palazzo Grassi in Venetië, Fondation Beyeler in Basel, MoMA in New York, Stedelijk Museum in Amsterdam, Art Institute of Chicago, Centre Pompidou in Parijs, MOCA in Los Angeles, Tate Modern in Londen, onder andere.

Mary Heilmann

Mary Heilmann (°1940, San Francisco, Verenigde Staten) wordt beschouwd als één van de grondleggers van de hedendaagse abstracte schilderkunst. Ze werkt sinds de jaren '60 aan een uniek oeuvre dat zijn inspiratie vindt in de dagelijkse realiteit. Haar werk wordt gekenmerkt door een gevoelsmatige benadering van kleur en vorm, als reactie op het universele en tijdloze karakter van de geometrisch modernistische abstractie. Ze vertrekt vaak vanuit basisvormen – cirkels, vierkanten, rasters en lijnen – waar ze op speelse wijze elementen aan toevoegt die een eclectisch resultaat opleveren. Contouren worden vervaagd, vormen smelten in elkaar over of kleurspatten worden aangebracht. Achter haar schijnbaar nonchalante techniek schuilt een complexe structuur die geleidelijk aan voelbaar wordt.

Mary Heilmann woont en werkt in New York. In september 2023 opent een grote solotentoonstelling in Dia:Beacon in New York. Daarnaast had ze solotentoonstellingen

in de Whitechapel Gallery in Londen, Whitney Museum of American Art in New York, Kunstmuseum Bonn, New Museum in New York, Wexner Center for the Arts in Columbus, en vele andere plekken. Haar werk maakte deel uit van de Whitney Biënnale in 1972, 1989 en 2008.

Sanya Kantarovsky

Sanya Kantarovsky (°1982, Moskou, Rusland) werkt met verschillende kunstvormen, zoals sculpturen, tekst en animatie, maar schilderkunst ligt aan de basis van zijn artistieke praktijk. Zijn fictieve portretten zijn vaak opgebouwd uit verschillende kunsthistorische referenties en beeldelementen uit cinema, design of illustratie. De donkere humor die doorschemert in zijn figuratieve schilderijen roept gevoelens van onrust, vervreemding en verwarring op. Kantarovsky onderzoekt de relatie tussen het beeld en de toeschouwer en speelt met de manier waarop hij de figuren op het doek laat verschijnen. Zo wordt de blik van de kijker soms heel direct opgezocht, alsof ze om connectie smeken, en op andere momenten net totaal afgewend.

Sanya Kantarovsky woont en werkt in New York. Kantarovsky had institutionele solotentoonstellingen in het Aspen Art Museum in Colorado, Kunsthalle Basel, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo in Turijn en LAXart in Los Angeles. Zijn werk is onder meer opgenomen in de museumcollecties van Hirshhorn Museum and Sculpture Garden in Washington, LACMA in Los Angeles, ICA in Boston, MCA Chicago, Hammer Museum in Los Angeles, Tate in Londen en Whitney Museum of American Art in New York.

Leah Ke Yi Zheng

Leah Ke Yi Zheng (°1988) groeide op in Wuyishan (China), waar ze van jongs af aan geschoold werd in traditionele Chinese schildertechnieken. Vervolgens trok ze naar de School of the Art Institute of Chicago en ontwikkelde ze daar een stijl waarin ze klassieke Chinese technieken combineert met elementen uit de naoorlogse Europese schilderkunst. Zheng controleert de leesbaarheid van haar beelden door te spelen met de transparantie van de verf op het zijden doek. Het kijkproces is dan ook een belangrijk deel van de ervaring van haar werk en wordt tevens benadrukt door de ongelijke vormen van haar doeken. Zheng vangt haar werkproces aan met het vervaardigen van haar eigen houten spanraam, die steeds een unieke vorm aanneemt en afwijkt van de rechthoekige norm. Het lichte, doorzichtige karakter van de zijde vormt een bijzonder contrast met de zwaarte, maar ook soms warmte, van het hout. Door de infrastructuur van het schilderij te destabiliseren - soms haast onzichtbaar - benadrukt ze het objectmatige van het schilderij. In twee werken komt het motief van de fusée voor: het veermechanisme binnenin een horloge of machine. De precisie van de aangepaste machinale vorm en de stiptheid van de klok creëren een spanning ten opzichte van de fluiditeit van de verf en de amorfe verschijningen die soms door de achterzijde van het doek tevoorschijn komen. *Untitled (Helmut Kolle)* (2023) is een portret van de gelijknamige Duitse schilder, die de partner was van de kunstcriticus en verzamelaar Wilhelm Uhde. Zheng tekende het portret eerst in potlood op zijde, maar besliste daarna om het te overschilderen met inkt en de potloodlijnen te verwijderen, waarbij er een bijzondere wisselwerking ontstond tussen de twee verschillende media.

Leah Ke Yi Zheng woont en werkt in Chicago. Ze had soloshows bij David Lewis Gallery in New York, 4th Ward Project Space in Chicago en The Arts Club of Chicago. Ze geeft momenteel les aan de School of the Art Institute of Chicago.

Moshekwa Langa

Moshekwa Langa (°1975, Bakenberg, Zuid-Afrika) verzamelt materialen uit zijn directe omgeving om zijn persoonlijke geschiedenis te documenteren. De kunstenaar keert nog regelmatig terug naar zijn geboortedorp Bakenberg, dat tijdens de apartheid niet was opgenomen op de landkaarten en dus officieel niet bestond. Dit gegeven zette hem aan om gebeurtenissen, personen en plaatsen uit zijn leven in kaart te brengen. Zowel via zijn collages op papier, als in zijn grootschalige installaties reflecteert Langa over bredere maatschappelijke thema's als identiteit, migratie en ontheemding. Zijn werken zijn opgebouwd uit verschillende lagen papier, verf, en andere materialen die hij op elkaar legt en in elkaar laat overlopen. Ook de sporen van al dan niet geplande handelingen zijn zichtbaar aanwezig. Samen vormen ze poëtische en tastbare beelden waarin zowel fysieke als psychologische grenzen in vraag worden gesteld.

Moshekwa Langa woont en werkt in Amsterdam. Langa had solotentoonstellingen in KM21 in Den Haag, La Chapelle des Cordeliers in Toulouse, Krannert Art Museum in Champaign, Illinois, Kunsthalle Bern, Modern Art Oxford, MAXXI in Rome, Kunstverein Düsseldorf, Contemporary Arts Center in Cincinnati, The Renaissance Society in Chicago, Centre d'Art Contemporain Genève, en Museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam. Hij nam deel aan verschillende belangrijke biënnales waaronder die van Berlijn (2018), Dakar (2018), Lyon (2011), São Paulo (2010 en 1998), Venetië (2009 en 2003), Gwangju (2000), Johannesburg (1997), Istanboel (1997), Havana (1997). Hij deed een residentie aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam in 1997-1998.

Rosalind Nashashibi

Het oeuvre van Rosalind Nashashibi (°1973, Croydon, Verenigd Koninkrijk) bestaat uit schilderijen en films, twee praktijken die in directe dialoog staan met elkaar. Haar werken zijn het resultaat van observaties uit haar directe omgeving, die ze samenbrengt met elementen uit een imaginaire wereld. Ze is gefascineerd door hoe die combinatie tot de collectieve verbeelding spreekt. Ze maakt gebruik van terugkerende motieven om een vreemd gevoel van herkenning op te wekken waarbij iets vertrouwd aanvoelt, maar waarvan we de oorsprong niet kunnen achterhalen. Zo dook de mot in *Heavy Moth* (2022) al in eerdere werken op als strik, kattenoren of vleermuis. Ook de rode pilaren in het werk zijn een terugkerend motief dat als kader voor actie fungeert. Dit experiment bevestigt haar overtuiging over de invloed die de geschiedenis van de schilderkunst uitoefent op haar eigen beeldtaal. In het werk *Punch in Love (She's Getting Stronger)* (2023), dat deel uitmaakt van een serie gebaseerd op een werk van Giovanni Domenico Tiepolo, reflecteert ze op thema's als liefde, macht en de positie van de vrouw in de schilderkunst.

Rosalind Nashashibi woont en werkt in Londen. Ze had solotentoonstellingen in o.a. Nottingham Contemporary, Musée Art Contemporain Carré d'Art in Nîmes, National Gallery in Londen, S.M.A.K. in Gent, Secession in Wenen, Art Institute of Chicago, Witte de With in Rotterdam en Tate Britain in Londen. Nashashibi representeerde Schotland tijdens

de Biënnale van Venetië (2007) en nam ook deel aan Documenta 14 (2017), Manifesta 7 (2008) en de Sharjah Biënnale (2011). Haar werk bevindt zich in talrijke publieke collecties, zoals MoMA in New York, Centre Pompidou in Parijs, Kunsthaus Zürich, Tate in Londen en S.M.A.K. in Gent.

Marina Rheingantz

Marina Rheingantz (°1983, Araraquara, Brazilië) creëerde speciaal voor deze tentoonstelling twee schilderijen waarin het landschap opnieuw de hoofdrol speelt. De titel *Braquiaria* (2022) verwijst naar een grasachtige plantsoort die veel voorkomt op het Braziliaanse platteland. Het is een plant die snel groeit en daarbij de andere vegetatie overwoekert. Rheingantz streeft niet naar een letterlijke, waarheidsgetrouwe weergave van de natuur, maar wil eerder de zintuiglijke ervaring van de waarneming oproepen. Ze schildert landschappen vanuit haar herinnering in een zeer gevarieerde en suggestieve beeldtaal die zich tussen figuratie en abstractie bevindt. *Maria Ruth* (2023) draagt de naam van Rheingantz' grootmoeder, met wie ze een bijzondere band heeft. Ze gaf de titel pas achteraf aan het doek, toen ze besepte dat de delicate uitstraling van het werk haar aan haar grootmoeder deed denken.

Marina Rheingantz woont en werkt in São Paulo. Ze had solotentoonstellingen in FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand en Carpinteria in Rio de Janeiro. Haar werk werd ook opgenomen in tentoonstellingen in o.a. Estação Pinacoteca in São Paulo, Kunsthal KAdE in Amersfoort, Hakodate Museum of Art in Hokkaido, Museu de Arte Moderna do Rio de Janeiro en Cité des Arts in Parijs. Haar werk bevindt zich onder meer in de publieke collecties van Centre Pompidou in Parijs, Centro Cultural São Paulo, Dallas Museum of Art, Museu de Arte Moderna do Rio de Janeiro, Museum of Fine Arts in Boston, Museu Serralves in Porto, Museum Voorlinden in Wassenaar, Pinault Collection in Parijs en de Taguchi Art Collection in Tokio.

Salman Toor

De schilderijen van Salman Toor (°1983, Lahore, Pakistan) verbeelden alledaagse, intieme taferelen uit het leven van jonge, queer mannen met donkere huidskleur. De lange, smalle figuren, vaak in smaragdgroene tinten, roepen een sfeer op van feest, liefde en lust. De narratieve scènes en portretten, waarin Toor zijn eigen ervaringen naast die van anderen plaatst, zijn reflecties op de kwetsbare zoektocht naar een identiteit. De beelden benadrukken de dualiteit van vreugde en onrust die voortkomt uit een leven tussen verschillende culturen: een conservatieve, traditionele cultuur en een vrije, hedendaagse queer-cultuur. Toor combineert academische technieken en kunsthistorische verwijzingen met een losse, schetsmatige stijl - de delicate, lineaire kwaststroken benadrukken de dunne lijn tussen fictie en autobiografie in zijn werk.

Salman Toor woont en werkt in New York. Hij had museale solotentoonstellingen in het Whitney Museum of American Art in New York, Honolulu Museum of Art, Tampa Museum of Art, Baltimore Museum of Art en M WOODS in Peking. Zijn werk maakt deel uit van de publieke collecties van onder meer MCA Chicago, The Metropolitan Museum in New York, Tate Londen, Whitney Museum of American Art in New York, Walker Art Center in Minneapolis en vele andere.

Anh Trần

De schilderijen van Anh Trần (*1989, Bến Tre, Vietnam) gaan een dialoog aan met de geschiedenis van de westerse abstracte schilderkunst. In plaats van te focussen op stijl, techniek of gebruikte materialen, gaat ze aan de slag met de emotionele kracht van een werk. In haar grootschalige schilderijen staan energie en zintuiglijkheid centraal. De symbolen of woorden in haar werk verwijzen vaagweg naar persoonlijke en fictieve ervaringen. Trần stelt het formele en academische keurslijf van de schilderkunst in vraag en kaart de valse tweedeling tussen origineel en replica aan. Haar werk is ook een commentaar op de toe-eigening door het westers modernisme van esthetische elementen uit andere culturen.

Anh Trần woont en werkt in Berlijn en Amsterdam. Ze nam deel aan de Carnegie International (2022) in Pittsburgh en de Biënnale van de Schilderkunst (2022) in Museum Dhondt-Dhaenens in Deurle. Momenteel heeft ze een solotentoonstelling bij Fitzpatrick Gallery in Parijs. Ze participeerde in groepstentoonstellingen bij Museum de Fundatie in Zwolle, Galerie Fons Welters in Amsterdam, Bortolami Gallery in New York en Artspace Aotearoa in Auckland. Daarnaast was ze resident aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam (2021-2022).

Luc Tuymans

Het schilderij *Happy Birthday* (2023) is gebaseerd op de gelijknamige animatiefilm die Luc Tuymans (*1958, Mortsel, België) creëerde tijdens de pandemie en die afgespeeld werd in Zeno X Gallery tijdens zijn laatste solotentoonstelling in 2021. Het werk is gebaseerd op een foto die Tuymans maakte van een opblaasbare eend die dobbert op het water van een zwembad dat voor hem was afgehuurd om zijn verjaardag te vieren. De lichtstralen van de laserprojectie op het zwembad creëren een bevreemdende maar feestelijke atmosfeer. Het absurde en luchtige tafereel staat in contrast met de fysieke omvang van het schilderij.

Luc Tuymans woont en werkt in Antwerpen. Onlangs opende een tentoonstelling in de Akademie der Künste in Berlijn waarbij zijn werk een dialoog aangaat met dat van de Duitse actrice en regisseuse Edith Clever, die bekendstaat om haar vertolkingen van sterke vrouwelijke personages. Voordien had hij solotentoonstellingen in De Pont in Tilburg, Palazzo Grassi in Venetië, National Portrait Gallery in Londen, The Menil Collection in Houston, MCA Chicago, Haus der Kunst in München, en vele andere.

Jack Whitten

Het schilderij *Soul Map* (2015) van Jack Whitten (1939, Bessemer, Alabama – 2018, New York) is het centrale werk in de tentoonstelling en leende ook zijn naam aan de titel van de tentoonstelling. “As an abstract painter, I work with things that I cannot see,” zei Whitten. “Google has mapped the whole earth. We have maps of Mars. We don’t have a map of the soul, and that intrigues me. I want the viewer to think of the *Soul Map* as a psychic GPS system.” Het schilderij bestaat uit twee verschillende panelen: de gladheid van het linkerpaneel verkreeg Whitten door met zijn ‘developer’ – een soort hark die hij zelf ontwikkelde in de jaren ‘70 – te bewegen over het oppervlak, terwijl het rechterpaneel bestaat uit een collage van ‘tesserae’ of stukjes acrylverf die hij meticuleus aanbracht op

het doek. Hoewel de uitgestrekte golving van het linkse oppervlak in sterk contrast staat met de gecomprimeerde deeltjes aan de rechterzijde, bestaan beide volledig uit acrylverf, weliswaar in verschillende staat van zijn. "Point and wave are both sound and light as well as matter and mind. Inspired by quantum physics - a theory of matter, energy and light - Whitten regarded the point and the wave as interchangeable just as matter and energy were." (Richard Schiff, *Jack Whitten: Cosmic Soul*, 2022).

Seven Loops for Elizabeth Murray (2011) is een zevenluik dat Jack Whitten creëerde als hommage aan de Amerikaanse schilder Elizabeth Murray (1940-2007), tevens een dierbare vriendin van de kunstenaar. Murray was een pionier van de abstracte schilderkunst en was bekend om haar grootschalige en felkleurige 'shaped canvasses'. Haar bescheiden persoonlijkheid stond in schril contrast met de explosieve energie van haar werken. Voor het werk dat Whitten aan haar opdroeg, koos hij ook voor een ongebruikelijk formaat: een reeks van zeven kleine schilderijen die dynamisch naar elkaar lijken toe te bewegen. De energie van de 'loops' wordt in elk afzonderlijk beeld vastgehouden door een soort kader, dat de lussen verhindert zich te ontwarren en los te breken in de ruimte.

Het werk van Jack Whitten zal in 2026 het onderwerp zijn van een grote retrospectieve tentoonstelling in MoMA in New York. Voordien had hij solotentoonstellingen in Dia:Beacon in New York, Hamburger Bahnhof in Berlijn, Museum of Fine Arts in Houston, The Met Breuer in New York, Whitney Museum of American Art in New York, Walker Art Center in Minneapolis, The Studio Museum in Harlem, en vele andere.

Dan Zhu

In haar tekeningen en schilderijen creëert Dan Zhu (°1985, Jiangxi, China) haar eigen wereld. Vanuit haar fascinatie voor de dialoog tussen fictie en realiteit plaatst ze natuurlijke elementen - bladeren, bloemen, vliegende wezens - naast verbeeldingen uit het menselijke onderbewuste, die samen ongewone scènes opleveren. Haar beelden komen vaak zonder voorbedachtheid tot stand en dragen op hun beurt de kiem voor nieuwe werken in zich. Haar motieven lijken als sequenties of ritmes te refereren naar wiskundige patronen die veelvuldig in de natuur voorkomen. Voor *Take Off and Run* (2022-2023), haar grootste werk tot nu toe, plaatste ze grote vellen papier op de grond en schilderde ze geknield, zoals in de traditie van de Chinese kalligrafie, met de volledige reikwijdte van haar armen. Pas in een later stadium onthulde zich de grote bloem, die zich in verschillende emanaties over het gehele beeldoppervlak verspreidt en in een kleine slak eindigt. Op het houten paneel *Mountains* (2023) breien twee handen een sjaal die tegelijkertijd uiteen wordt getrokken, als een eindeloos karwei.

Dan Zhu woont en werkt in Den Haag en Shenyang. Ze was resident aan de Rijksakademie in Amsterdam (2018-2019). Zhu had recent solotentoonstellingen bij Kunstinstituut Melly in Rotterdam en Tabula Rasa Gallery in Peking en Londen. Haar werk bevindt zich in de publieke collecties van Teylers Museum in Haarlem, Stedelijk Museum in Schiedam, Schunck Museum in Heerlen, en andere.

Mounira Al Solh

The canvas *Passion Teapots and the Birth of Al Hamza, On Fire* (2019) by Mounira Al Solh (b. 1978, Beirut, Lebanon) shows a curved woman holding a teapot to her head. The work was previously shown in the *Risquons-Tout* exhibition at WIELS in Brussels in 2020. As is often the case with Al Solh, the scene can be read as a patchwork of stories and accounts she collected over the years. In this painting, for instance, she incorporates stories about resistance and female authors as well as references to the Arabic language. 'Al Hamza' in the title of the work refers to an Arabic letter which can be found on the breast of the woman.

The painting *She Woke Up the Radio* (2022) is a portrait of the Moroccan feminist writer Fatema Mernissi. Her books *L'amour dans les pays musulmans* and *Beyond the Veil: Male-Female Dynamics in a Muslim Society* are influential works about gender and sexuality in muslim countries. The title of the painting also refers to Al Solh's childhood memory of waking up during the Lebanese Civil War to Fairuz' rousing music and lyrics on the radio. The songs of this Lebanese singer were often about a free and festive Beirut that no longer existed and seemed far away because of the war then raging. The artist writes: "The saddest moment is when your city is bombed and someone plays Fairuz in the background."

Mounira Al Solh lives and works in Zutphen and Beirut. In 2024 she will represent Lebanon at the Venice Biennale. She will soon have solo exhibitions at the ABN AMRO Kunstruimte and at H'ART Museum in Amsterdam as a laureate of the ABN AMRO Art Award, and at National Museum Cardiff as Artes Mundi 10 nominee. She has had solo shows at The Art Institute of Chicago, BALTIC Centre for Contemporary Art in Gateshead, Felix Nussbaum Haus in Osnabrück and KW Institute for Contemporary Art in Berlin, among others. She has also participated in the São Paulo Biennial (2023), Sharjah Biennial (2023), Venice Biennial (2015) and Documenta 14 (2017).

Strauss Bourque-LaFrance

Strauss Bourque-LaFrance (b. 1983, Maine, US) approaches painting as a physical collage process. He starts from pieces of canvas or parts of previous paintings that he cuts up, arranges, paints and assembles into a new painting — coloured shapes stack and disperse, washes, shadows and suggestions of nature emerge amongst layers of saturated colour, while gestural graphite markings divide the canvas. The optical and material potential of collage engages with mark making, forming energetic and unique constructions that call to mind feminist craft practices, cartoon forms, and hybrid landscapes. Bourque-LaFrance combines references and techniques from the painting canon to create an image that feels familiar yet is difficult to define. His work directly responds to the ever-shifting aspects of the human interior and the evolutionary desire to translate these obscurities into physical forms - he notes, "...here, abstraction is the result of our inability to truly understand and translate our interiority, not just a series of art historical tropes."

Strauss Bourque-LaFrance lives and works in Los Angeles and New York. He has had solo exhibitions at T293 in Rome and Rachel Uffner Gallery in New York. His work has been included in two-person and group shows in the US and internationally, at venues including SculptureCenter in New York, The Contemporary Austin, Sea View in Los Angeles, Exo Exo in Paris, ICA in Philadelphia, The Kitchen in New York, Derosia in New York, Harkawik in Los Angeles and Galerie Tobias Naehring in Leipzig.

Miriam Cahn

The body occupies a central place in the oeuvre of Miriam Cahn (b. 1949, Basel, Switzerland), which includes paintings, drawings, photography and performance. Working from a feminist perspective, Cahn creates images characterised by emotional intensity and violent expressiveness, works which have a compelling impact on the viewer. Her figures are ghostly characters emerging from a dark, often atmospheric background. Instead of hard, masculine lines, Cahn employs hazy contours that break the classic distinction between foreground and background. With great sensitivity, she applies colour to emphasise certain elements, often eyes, lips and genitalia. These motifs, which refer to intimacy, vulnerability and fertility, are often the object of violence, but can equally be that of desire and connection. With her radical images, Cahn doesn't strive for beauty or attractiveness but wants instead to address patriarchal systems, abuse of power and oppression. In doing so, she uses the body as an instrument to approach gender equality on an animalistic, instinctive level.

Miriam Cahn lives and works in Stampa. She represented Switzerland at the Venice Biennale in 1984 and a large installation with her work was part of the central exhibition at the Venice Biennale in 2022. She has had solo exhibitions at Palais de Tokyo in Paris, Fondazione ICA Milano, The Power Plant in Toronto, Haus der Kunst in Munich, Sifang Art Museum in Nanjing, Kunstmuseum Bern, Museo Reina Sofia in Madrid, Kunsthalle Basel and Kunsthaus Zürich. Her work is in the collections of Tate Modern in London, MoMA in New York, Pinault Collection in Paris and Kunstmuseum Basel, among others.

Raoul De Keyser

Sketch (La Mancha) (2006) and *Rests* (2007) come from the late period in the oeuvre of Raoul De Keyser (1930–2012, Deinze, Belgium), when the motifs were becoming increasingly abstract and it was often more difficult to identify what they were based on. From 2003 De Keyser started experimenting with remnants of a series of prints of a linocut from the 1990s. The traces of a printing technique thus serve as a blueprint for new work. The referral to older work is typical of his output from that period: "In an endless trial and error process, pictorial solutions from earlier works are brought up and linked to issues explored previously in another series. As a result, De Keyser's artistic genealogy in no way resembles a linear progression. Any teleological interpretation fails. New works shed new light on older ones while each stage in his oeuvre retains its own identity and validity rather than becoming subordinate to the inevitably subsequent stage. De Keyser's painting has no final destination, it exists by grace of the detours." (Steven Jacobs, *Retour*, Ludion, 2007)

Raoul De Keyser had important solo exhibitions at Pinakothek der Moderne in Munich, S.M.A.K. in Ghent, The Renaissance Society in Chicago, Kunsthalle Bern, BOZAR in Brussels, Portikus in Frankfurt, Douglas Hyde Gallery in Dublin, FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand, M WOODS in Beijing, Whitechapel Gallery in London and De Pont in Tilburg, among others.

Marlene Dumas

For this exhibition, Marlene Dumas (b. 1953, Cape Town, South Africa) painted a special portrait of the artist Jack Whitten, who was represented by Zeno X Gallery since 2008 and who passed away in 2018. His monumental work *Soul Map* (2015) is the central work around which the exhibition *Soul Mapping* was built. Based on a photograph of Jack Whitten in his studio in the 1970s, the portrait is a testament to the respect Marlene Dumas has for the artist's remarkable oeuvre.

Bermuda Triangle (2000) is part of the *Strippinggirls* series. For this series of paintings and photographs, Marlene Dumas and Anton Corbijn delved into Amsterdam's nightlife together and each made portraits of strippers. The exhibition was shown not much later at S.M.A.K. in Ghent and at the Theater Instituut in Amsterdam. "Anton and I are both known for stripping people. We both make portraits. If this is true, then it's not so much about revealing roles ... It's the exposure of a melancholy sex appeal, where surnames disappear and first names are fictitious."

Marlene Dumas lives and works in Amsterdam. She has had solo exhibitions at Palazzo Grassi in Venice, Fondation Beyeler in Basel, MoMA in New York, Stedelijk Museum in Amsterdam, The Art Institute of Chicago, Centre Pompidou in Paris, MOCA in Los Angeles and Tate Modern in London, among others.

Mary Heilmann

Mary Heilmann (b. 1940, San Francisco, United States) is considered one of the founders of contemporary abstract painting. She has been working since the 1960s on a unique body of work that finds its inspiration in everyday reality. Her oeuvre is characterised by an instinctive approach to colour and form, in response to the universality and timelessness of geometric modernist abstraction. She often starts out from basic shapes – circles, squares, grids and lines – to which she playfully adds elements that produce an eclectic result. Contours are blurred, shapes melt into each other or splashes of colour are applied. Behind her seemingly casual technique lies a complex structure that gradually becomes palpable.

Mary Heilmann lives and works in New York. A major solo exhibition will open at Dia:Beacon in New York in September 2023. She has also had solo exhibitions at the Whitechapel Gallery in London, Whitney Museum of American Art in New York, Kunstmuseum Bonn, New Museum in New York, Wexner Center for the Arts in Columbus, and many other venues. Her work was part of the Whitney Biennial in 1972, 1989 and 2008.

Sanya Kantarovsky

Sanya Kantarovsky (b. 1982, Moscow, Russia) works with various art forms, such as sculpture, text and animation, but painting is at the basis of his artistic practice. His fictional portraits are often constructed from various art historical references and visual elements from cinema, design or illustration. The dark humour that emanates from his figurative paintings evokes feelings of unease, alienation and confusion. Kantarovsky explores the relationship between image and viewer, playing with the way he makes the figures appear on canvas. For instance, the viewer's gaze is sometimes sought out very directly, as if begging for connection, and at other times, on the contrary, completely averted.

Sanya Kantarovsky lives and works in New York. He has had institutional solo exhibitions at the Aspen Art Museum in Colorado, Kunsthalle Basel, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo in Turin and LAXart in Los Angeles. His work is included in the museum collections of Hirshhorn Museum and Sculpture Garden in Washington, LACMA in Los Angeles, ICA in Boston, MCA Chicago, Hammer Museum in Los Angeles, Tate in London and Whitney Museum of American Art in New York, among others.

Leah Ke Yi Zheng

Leah Ke Yi Zheng (b. 1988) grew up in Wuyishan (China), where she was apprenticed in traditional Chinese painting techniques from an early age. She then went to the School of the Art Institute of Chicago, where she developed a style that reflects ancient Chinese techniques with elements of post-war avant-garde European painting. Zheng controls the legibility of her images through distances of viewing, subject matter, and by varying the transparency of paint embedded in silk canvas. The viewing process is therefore an important part of the experience of her work and is also emphasized by the uneven shapes of her canvases. Zheng begins her work process by making her own wooden stretcher frame, which always takes on a unique shape and deviates from the rectangular norm. The light, translucent nature of silk provides a curious contrast to the heaviness, but also sometimes warmth, of the wood. By destabilizing the painting's infrastructure – sometimes almost invisibly – she emphasizes the object-like nature of the painting. Two works feature the motif of the fusee: the spring mechanism inside a watch or machine. The precision of the altered mechanical form and the command of time create a tension in relation to the fluidity of the paint and the amorphous appearances that sometimes emerge through the back of the canvas. *Untitled (Helmut Kalle)* (2023) is a portrait of German painter of the same name, who was the partner of art critic and collector Wilhelm Uhde. Zheng first drew the portrait in pencil on silk, but then decided to overpaint it with ink and remove the pencil lines, creating a special interplay between the two different media.

Leah Ke Yi Zheng lives and works in Chicago. She has had solo shows at David Lewis Gallery in New York, 4th Ward Project Space in Chicago and The Arts Club of Chicago. She currently teaches at the School of the Art Institute of Chicago.

Moshekwa Langa

Moshekwa Langa (b. 1975, Bakenberg, South Africa) collects materials from his immediate surroundings to document his personal history. The artist still returns regularly to his native village of Bakenberg, which wasn't included on maps during apartheid and therefore didn't officially exist. This prompted the artist to map events, people and places from his life. Both through his collages on paper and in his large-scale installations, he reflects on broader social themes such as identity, migration and displacement. His works are composed of different layers of paper, paint and other materials which he superimposes and blends together. Traces of actions, planned or not, are also visibly present. Together they form poetic and tangible images in which both physical and psychological boundaries are questioned.

Moshekwa Langa lives and works in Amsterdam. Langa has had solo exhibitions at KM21 in The Hague, La Chapelle des Cordeliers in Toulouse, Krannert Art Museum in Champaign, Illinois, Kunsthalle Bern, Modern Art Oxford, MAXXI in Rome, Kunstverein Düsseldorf, Contemporary Arts Center in Cincinnati, The Renaissance Society in Chicago, Centre d'Art Contemporain Genève and Museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam. He has participated in several major biennials, including Berlin (2018), Dakar (2018), Lyon (2011), São Paulo (2010 and 1998), Venice (2009 and 2003), Gwangju (2000), Johannesburg (1997), Istanbul (1997) and Havana (1997). He did a residency at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam in 1997–98.

Rosalind Nashashibi

The oeuvre of Rosalind Nashashibi (b. 1973, Croydon, United Kingdom) consists of paintings and films, two practices that are in direct dialogue with each other. Her works are the result of observations from her immediate environment, which she combines with elements from an imaginary world. She is fascinated by how this combination speaks to the collective imagination. She uses recurring motifs to evoke a strange sense of recognition where something feels familiar but whose origins we cannot trace. For instance, the moth in *Heavy Moth* (2022) has already surfaced in previous works as a bowtie, cat ears or bat. The red pillars in the work are also a recurring motif that acts as a framework for action. This experiment confirms her conviction about the influence of the history of painting on her own visual language. In the work *Punch in Love (She's Getting Stronger)* (2023), part of a series based on a work by Giovanni Domenico Tiepolo, she reflects on themes such as love, power and the position of women in painting.

Rosalind Nashashibi lives and works in London. She has had solo exhibitions at Nottingham Contemporary, the Musée Carré d'Art in Nîmes, National Gallery in London, S.M.A.K. in Ghent, Secession in Vienna, The Art Institute of Chicago, Witte de With in Rotterdam and Tate Britain in London. Nashashibi represented Scotland at the Venice Biennale (2007) and also participated in Documenta 14 (2017), Manifesta 7 (2008) and the Sharjah Biennial (2011). Her work is held in numerous public collections such as MoMA in New York, Centre Pompidou in Paris, Kunsthau Zürich, Tate in London and S.M.A.K. in Ghent.

Marina Rheingantz

Marina Rheingantz (b. 1983, Araraquara, Brazil) created two paintings especially for this exhibition in which the landscape once again plays the main role. The title *Braquiaria* (2022) refers to a grass-like plant species common in the Brazilian countryside. It is a plant that grows rapidly, overgrowing other vegetation in the process. Rheingantz doesn't aim for a literal, truthful representation of nature, but rather wants to evoke the sensory experience of perception. She paints landscapes from memory in highly varied and evocative imagery that lies between figuration and abstraction. *Maria Ruth* (2023) bears the name of Rheingantz' grandmother, with whom she has a special connection. She gave the title to the canvas only afterwards, when she realised that the delicate look of the work reminded her of her grandmother.

Marina Rheingantz lives and works in São Paulo. She has had solo exhibitions at FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand and Carpinteria in Rio de Janeiro. Her work has also been included in exhibitions at Estação Pinacoteca in São Paulo, Kunsthall KAdE in Amersfoort, Hakodate Museum of Art in Hokkaido, Museu de Arte Moderna do Rio de Janeiro and Cité des Arts in Paris, among others. Her work is part of the collections of Centre Pompidou in Paris, Centro Cultural São Paulo, Dallas Museum of Art, Museu de Arte Moderna do Rio de Janeiro, Museum of Fine Arts in Boston, Museu Serralves in Porto, Museum Voorlinden in Wassenaar, Pinault Collection in Paris and the Taguchi Art Collection in Tokyo.

Salman Toor

The paintings of Salman Toor (b. 1983, Lahore, Pakistan) depict intimate everyday scenes of the lives of young, queer Brown men. The tall, narrow figures, often depicted in emerald green hues, evoke an atmosphere of celebration, love and desire. The narrative scenes and portraits, in which Toor juxtaposes his own experiences with those of others, are reflections on the fragile search for identity. The images highlight the duality of joy and unrest that comes from living between different cultures: a conservative, traditional culture and a free, contemporary queer culture. Toor combines academic techniques and art-historical references with a loose, sketchy style - the delicate linear brushstrokes emphasise the thin line between fiction and autobiography in his work.

Salman Toor lives and works in New York. He has had solo museum exhibitions at the Whitney Museum of American Art in New York, Honolulu Museum of Art, Tampa Museum of Art, Baltimore Museum of Art and M WOODS in Beijing. His work is part of the public collections of MCA Chicago, The Metropolitan Museum in New York, Tate London, Whitney Museum of American Art in New York, Walker Art Center in Minneapolis and many others.

Anh Trần

The paintings of Anh Trần (b. 1989, Bến Tre, Vietnam) engage in a dialogue with the history of Western abstract painting. Instead of focusing on style, technique or materials used, the artist turns her attention to the emotional power of a work. Energy and sensibility are central in her large-scale paintings. The symbols or words present in her work often rest lightly between fictional and personal experiences. Trần questions the formal and academic straitjacket of painting and addresses the false dichotomy between original and

replica. Her work is also a commentary on Western modernism's appropriation of aesthetic elements from other cultures.

Anh Trần lives and works in Berlin and Amsterdam. She took part in the Carnegie International (2022) in Pittsburgh and the Biennial of Painting (2022) at Museum Dhondt-Dhaenens in Deurle. She currently has a solo exhibition at Fitzpatrick Gallery in Paris. Her work has been shown in group exhibitions at Museum de Fundatie in Zwolle, Galerie Fons Welters in Amsterdam, Bortolami Gallery in New York and Artspace Aotearoa in Auckland. She was also a resident at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam (2021–22).

Luc Tuymans

The painting *Happy Birthday* (2023) is based on the animated film of the same title created by Luc Tuymans (b. 1958, Mortsel, Belgium) during the pandemic and screened at Zeno X Gallery during his latest solo exhibition in 2021. The work is based on a photograph Tuymans took of an inflatable duck bobbing on the water of a swimming pool rented for him on the occasion of his birthday. The beams of light from the laser projection on the pool create a surprising but festive atmosphere. The absurd, rather light-hearted scene contrasts with the physical scale of the painting.

Luc Tuymans lives and works in Antwerp. An exhibition recently opened at the Akademie der Künste in Berlin in which his work engages in dialogue with that of German actress and director Edith Clever, known for her portrayals of strong female characters. He has had solo exhibitions at De Pont in Tilburg, Palazzo Grassi in Venice, National Portrait Gallery in London, The Menil Collection in Houston, MCA Chicago and Haus der Kunst in Munich, among others.

Jack Whitten

The painting *Soul Map* (2015) by Jack Whitten (1939, Bessemer, Alabama – 2018, New York) is the central work in the exhibition that also lent its name to the title of the exhibition. “As an abstract painter, I work with things that I cannot see”, Whitten said. “Google has mapped the whole earth. We have maps of Mars. We don't have a map of the soul, and that intrigues me. I want the viewer to think of the *Soul Map* as a psychic GPS system.” The painting consists of two different panels: Whitten obtained the smoothness of the left panel by moving over the surface with his ‘developer’ – a kind of rake he created in the 1970s – while the right panel consists of a collage of ‘tesserae’ or pieces of acrylic paint that he meticulously applied to the canvas. Although the expansive undulation of the left surface contrasts sharply with the compressed particles on the right, both consist entirely of acrylic paint, although in different states of being. “Point and wave are both sound and light as well as matter and mind. Inspired by quantum physics – a theory of matter, energy and light – Whitten regarded the point and the wave as interchangeable just as matter and energy were.” (Richard Shiff in *Jack Whitten: Cosmic Soul*, 2022).

Seven Loops for Elizabeth Murray (2011) is a seven-part work that Jack Whitten created as a tribute to American painter Elizabeth Murray (1940–2007), who was also a dear friend of the artist. A pioneer of abstract painting, Murray was known for her colourful and large-

scale 'shaped canvasses'. Her modest presence belied the bombastic, expansive energy of her colourful works. In focusing his thoughts about Elizabeth Murray, Whitten chose an unusual format in presenting the seven small paintings he dedicated to her. They seem to dynamically gesture one to the other. The energy of the loops are contained in each separate image by a framing device and kept from uncoiling and bursting into space.

The work of Jack Whitten will be the subject of a major retrospective exhibition at MoMA in New York in 2026. He had solo exhibitions at Dia:Beacon in New York, Hamburger Bahnhof in Berlin, Museum of Fine Arts in Houston, The Met Breuer in New York, Whitney Museum of American Art in New York, Walker Art Center in Minneapolis and The Studio Museum in Harlem, among others.

Dan Zhu

In her drawings and paintings, Dan Zhu (b. 1985, Jiangxi, China) creates her own world. Starting from her fascination with the dialogue between fiction and reality, she juxtaposes natural elements – leaves, flowers, flying creatures – with depictions from the human subconscious to create unusual scenes. Her images often come into existence spontaneously and in turn carry the seeds for new works. As sequences or rhythms, her motifs seem to refer to mathematical patterns frequently found in nature. For *Take Off and Run* (2022-2023), her largest work to date, she placed large sheets of paper on the floor and painted in a kneeling position, as in the tradition of Chinese calligraphy, with the full reach of her arms. Only at a later stage did the large flower reveal itself, spreading in various emanations across the picture surface and ending in a small snail. On the wooden panel *Mountains* (2023), two hands knit a scarf that is simultaneously unravelled, like a never-ending task.

Dan Zhu lives and works in The Hague and Shenyang. She was a resident at the Rijksakademie in Amsterdam (2018–19). Zhu recently had solo exhibitions at Kunstinstituut Melly in Rotterdam and Tabula Rasa Gallery in Beijing and London. Her work is in the public collections of Teylers Museum in Haarlem, Stedelijk Museum in Schiedam and Schunck Museum in Heerlen, among others.

ZENO X GALLERY ANTWERP BORGERHOUT - GALLERY 1

Anh Trần

Searching the Sky for Dreams (And the night was dark
and it illuminated the night)

2023

acrylic, oil, and Flashe (vinyl paint) on linen

244 x 366 cm

Marlene Dumas

Portrait of Jack Whitten

2023

oil on canvas

60 x 50 cm

Miriam Cahn

Soldat

1997

oil on canvas

30 x 22 cm

Miriam Cahn

Roh

1998

oil on canvas

100 x 95 cm

Miriam Cahn
Langhaariger
1998
oil on canvas
80 x 46 cm

ZENO X GALLERY ANTWERP BORGERHOUT - GALLERY 2

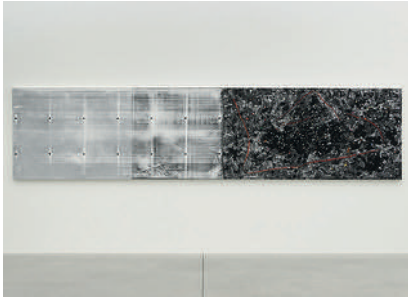
Moshekwa Langa
Emergence
2022 - 2023
coffee grounds, alabastine, acrylic paint, pigment, paint
lacquer, ink, soil and collage on paper
155 x 160 cm

Moshekwa Langa
Ntotoke
2020 - 2023
Indian ink, acrylic paint, iridescent pigment, pigment,
and ink on paper
162 x 133 cm

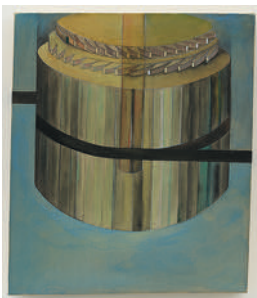
Moshekwa Langa
Nandemone
2020 - 2023
Indian ink, acrylic paint, iridescent pigment, pigment,
and ink on paper
162 x 133 cm

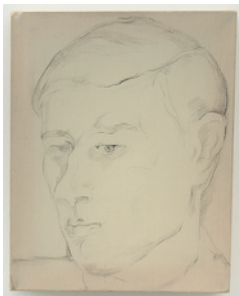
Jack Whitten
Soul Map
2015
acrylic on canvas
114,3 x 488,7 cm

Leah Ke Yi Zheng
Fusée (sanity)
2023
acrylic, ink, bleach on silk over mahogany stretcher
213 x 160 cm

Leah Ke Yi Zheng
Untitled (fusée)
2023
pigments and acrylic on silk over mahogany stretcher
29,8 x 25,4 cm

Leah Ke Yi Zheng
Untitled (Helmut Kolle)
2023
pigments and acrylic on silk over mahogany stretcher
22,9 x 17,8 cm

Leah Ke Yi Zheng
No.16
2023
oil on silk over mahogany stretcher
98,4 x 73,7 cm

ZENO X GALLERY ANTWERP BORGERHOUT - GALLERY 3

Mary Heilmann
Glass Bottomed Boat
1995
oil on canvas
152,5 x 120 cm

Mary Heilmann
John Giorno
1995
oil on canvas
196 x 146 cm

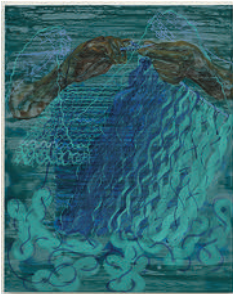
Rosalind Nashashibi
Heavy Moth
2022
oil on linen
120 x 150,5 cm

Rosalind Nashashibi
Punch in Love (She's Getting Stronger)
2023
oil on linen
110 x 85 cm

Dan Zhu
Take Off and Run
2022 - 2023
acrylic on paper
287 x 456 cm

Dan Zhu
Mountains
2023
pigment and watercolor on birch panel
50 x 40 cm

Dan Zhu
Ears Speak
2023
watercolour on paper
70 x 99 cm

Sanya Kantarovsky
Father
2023
oil on linen
40,6 x 30,5 cm

ZENO X GALLERY ANTWERP BORGERHOUT - GALLERY 4

Strauss Bourque-LaFrance
After the Witches of Spa
2023
acrylic, Flashe (vinyl paint), graphite, canvas collage
and adhesives on canvas
203,2 x 193 cm

Mounira Al Solh
Music Cover of an Inexistent Song
2023
collage, pen, ink, soft pastels and oil on canvas
24 x 18 cm

Mounira Al Solh
Music Cover of an Inexistent Song
2023
collage, pen, ink, soft pastels and oil on canvas
23,8 x 18 cm

Strauss Bourque-LaFrance
Serving in the Swell
2023
acrylic, Flashe (vinyl paint), graphite, canvas collage
and adhesives on canvas
203,2 x 193 cm

Mounira Al Solh
She Woke up the Radio
2022
oil on canvas
86 x 68 cm

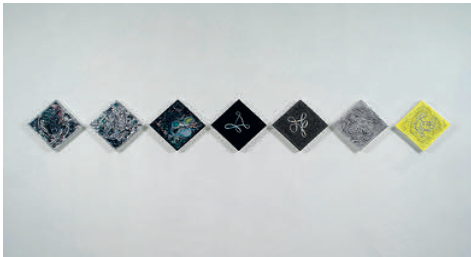
Mounira Al Solh
Passion Teapots and the Birth of Al Hamza, On Fire
2019
oil, charcoal, pencil, pigment and turmeric on canvas
119 x 171,5 cm

ZENO X GALLERY ANTWERP SOUTH

Luc Tuymans
Happy Birthday
2023
oil on canvas
218 x 131 cm

Jack Whitten
Seven Loops For Elizabeth Murray
2011
acrylic on canvas
30,4 x 30,4 x 3,8 cm each

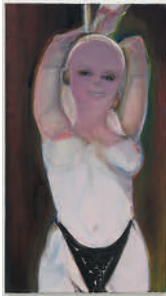
Marina Rheingantz
Maria Ruth
2023
oil on canvas
150 x 130 cm

Raoul De Keyser
Sketch (La Mancha)
2006
oil, charcoal and gesso on canvas
100 x 125 cm

Raoul De Keyser
Rests
2007
acrylic and gesso on canvas
56 x 70 cm

Marlene Dumas
Bermuda Triangle
2000
oil on canvas
100 x 56 cm

Marina Rheingantz
Braquiaria
2023
oil on linen
130 x 110 cm

Salman Toor
Loincloth Man
2023
oil on panel
61 x 45,7 cm

Strauss Bourque-LaFrance
LA L'AGUNA
2023
acrylic, Flashe (vinyl paint), graphite, canvas collage
and adhesives on canvas
30,5 x 40,6 cm

Strauss Bourque-LaFrance
Dusk Chain
2023
acrylic, Flashe (vinyl paint), graphite, canvas collage
and adhesives on canvas
50,8 x 40,6 cm

Strauss Bourque-LaFrance
Old Yolk
2023
acrylic, Flashe (vinyl paint), graphite, canvas collage
and adhesives on canvas
38,1 x 50,8 cm

ZENO X GALLERY

FRANK DEMAEGD

SEPTEMBER 19 - OCTOBER 28, 2023

ZENO X GALLERY ANTWERP SOUTH · + 32 3 216 38 04 · INFO@ZENO-X.COM
LEOPOLD DE WAEPLAATS 16 · 2000 ANTWERP SOUTH · BELGIUM
OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-6 PM

ZENO X GALLERY ANTWERP BORGERHOUT · + 32 3 216 16 26 · INFO@ZENO-X.COM
GODTSSTRAAT 15 · 2140 ANTWERP BORGERHOUT · BELGIUM
OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-5 PM